

[Finansministeren.]

adressere disse Angreb til Administrationen. Det forekommer mig i det hele taget, at der gennem den senere Tid har været en Tendens til at ville gøre Administrationen til en Samling Mennesker, som sidder der for at genere alle og enhver, og som ikke gør, hvad der er deres Pligt i Dag i Henhold til de Love, de skal administrere, og over for Samfundet og Borgerne. Jeg tror f. Eks., at man i den Sag, som her er til Behandling — og jeg haaber, at jeg kan oplyse det ogsaa i Udvalget —, har administreret Loven paa fornuftig Vis.

Det ærede Medlem Hr. Øllgaard pegede paa Forholdet mellem Embedsmændene og det folkelige Element. Det findes jo bl. a. i Ligningsraadet, og Ligningsraadet er jo egentlig den højeste Myndighed, maaske lige med Undtagelse af Ministeriet og Skattedepartementet. Det er jo Ligningsraadet, der administrerer, naar alt kommer til alt, de Bestemmelser, der findes i den Lovgivning, vi her diskuterer. Jeg tør ikke benægte, at der rundt omkring i Landet enkelte Steder kan eksistere eller kan komme til at eksistere et vist Modsætningsforhold eller kan blive Tale om et manglende Tillidsforhold mellem enkelte Sogneraad og visse Ligningsinspektører, men jeg tør ikke drage den Konklusion deraf, at det skulde være Ligningsinspektørernes Skyld alene. Ligningsinspektørerne er sat ind med en ganske bestemt Opgave. Ligningsinspektørerne maa ganske selvfølgelig udøve deres Gerning i det næreste Samarbejde med de offentlige folkevalgte Myndigheder rundt omkring, men deres Opgave er at skære igennem dér, hvor der er Urimeligheder, og det kan godt være, det engang imellem kan føre til det, der kaldes et „manglende Tillidsforhold“; men forhaabentlig oparbejdes Tilliden igen, naar Forholdene de paagældende Steder er bragt i den rette Orden.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa andre Betragtninger over for det ærede Medlem Hr. Øllgaard, hvis Bemærkninger jo havde en mere almen Karakter i Forbindelse med hele Skattelovgivningen.

Til det ærede Medlem Hr. Funck Jensen vil jeg sige, at jeg ved ikke, om andre i dette høje Ting har en daarlig Samvittighed i Forbindelse med den Lovgivning, vi diskuterer. Jeg tror ikke, der kan være Tale om, at denne Lovgivning giver Anledning til noget saadant, men den giver naturligvis Anledning til en Drøftelse af Enkeltheder som den, der her har fundet Sted, og jeg haaber, at det i det Udvalg, der nu kommer, vil være muligt at skabe Klarhed og at skabe Enig-

hed mellem alle Parter om de Fremgangsmaader, som her er omtalt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Øllgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Øllgaard: Den højtærede Finansminister sagde, at der var en Tendens til at angribe Administrationen, til at hænge den ud og kritisere den, eller hvad det nu var. Det var nu slet ikke det, jeg gav Udtryk for i de Bemærkninger, jeg gjorde. Jeg ved meget godt, at der sidder en Stab af dygtige Folk i Administrationen, ogsaa i Skatteadministrationen, og det er ikke det, jeg er ude efter. Men man kan sige, at hvis de skatte lignende Administratorer havde vist tilstrækkelig Konduite i dette Spørgsmaal, var det slet ikke kommet til at foreligge i Rigsdagen. Nu vil man jo netop ordne det administrativt, og hvis der før havde været vist Konduite og Forstaaelse, havde vi overhovedet ikke behøvet at beskæftige os med dette Spørgsmaal her i Rigsdagen.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg har allerede sagt i mit første Indlæg, at man sidste Aar efter min Opfattelse har administreret denne Lov fornuftigt, og jeg haaber at kunne overbevise Udvalget om, at den Administration, man har til Hensigt at følge, imødekommer de Synspunkter, som det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har fremsat. Det har givet Anledning til en fornuftig og rimelig Diskussion her i Tinget, men jeg tror ikke, og jeg haaber heller ikke, at det kan give Anledning til noget Modsætningsforhold mellem de Ønsker, Administrationen har om en fornuftig Fremgangsmaade her, og de Ønsker, Rigsdagen har.

Hermed sluttede Forhandlingen

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Kai Jensen: Jeg skal tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 17 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til allerede i indeværende Møde at lade foretage Valg af det Udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.